ISSN 1800-8291

GŁOS POLONII

NR 21/2020

CZASOPISMO ŚRODOWISKA POLONIJNEGO W CZARNOGÓRZE

/Foto: Kancelaria Sejmu RP/

POLONIA W OBIEKTYWIE

/Kiermasz świąteczny, spotkanie opłatkowe, promocje książek/

/Foto: z arch. Stowarzyszenia/

Drodzy Czytelnicy!

„Wszyscy jesteśmy sobie potrzebni.
Razem łatwiej, radośniej, mądrzej i bezpieczniej”
/Janusz Korczak/

Ten numer czasopisma jest dość nietypowy, bo wydany w okresie kiedy to epidemia koronawirusa SARS-CoV-2 zdewastowała i przeorganizowała nasze życie i bezpośrednio dotknęła nas wszystkich, nakazując dostosować się do nowych realiów. Musimy zrezygnować z czynności, które nie byłyby niczym niezwykłym w normalnych okolicznościach.

Zauważyliście, że dzieją się rzeczy niewyobrażalne, dla nas, do tej pory. Przestały działać usługi, które dotychczas uznawaliśmy za oczywiste - teatry, kina, giełdy, sklepy, lotniska, środki transportu i powoli stają się nową naszą normalnością.

Wciąż trudno nam uwierzyć w to, co się dzieje, ponieważ mamy do czynienia z nieznaną, nową sytuacją, z wydarzeniami, które ostatnio pochłonęły nasze życie. Znaleźliśmy się w świecie chaosu, ale uświadomiliśmy sobie, że jesteśmy wobec siebie i innych bardziej wyrozumiali, solidarni i zdyscyplinowani. Obecny kryzys z Covid-19 skłonił nas do głębokiej refleksji co mamy do zaoferowania sobie, swoim najbliższym, ale również i naszym Czytelnikom.

Redakcja czasopisma rzuciła się w wir pracy nad jego kolejnym numerem, ale aby jego realizacja była owocna potrzebowaliśmy i Waszej współpracy. Dziękujemy tym, którzy podjęli współpracę z nami. Zachęcamy i dalej do dzielenia się z nami Waszymi osobistymi doświadczeniami, pomysłami ... Każda Wasza inicjatywa jest dla nas na wagę złota, ponieważ tylko w ten sposób będzie nam łatwiej przeżyć wspólnie te ciężkie chwile, bo przecież jesteśmy Jedną Wielką Rodziną.

Z przykrością muszę Was poinformować, że w związku z nastałą sytuacją odwołane zostały nasze tradycyjne spotkania polonijne – Wielkanoc i Dzień Dziecka. Powstał nowy portal internetowy EUWP, a ponieważ nasze Stowarzyszenie od 11 lat jest jej członkiem , dlatego zachęcam Was do obejrzenia tego portalu : **www.euwp.eu i www.euwp.org**

Pragnę podziękować Wam za wszystkie Wasze maile, SMS-y, miłe słowa i wyrazy wsparcia.
Jesteście wspaniali i niesamowici! Dziękuję, że Jesteście! Trzymajmy się i działajmy razem!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
Wanda J. Vujisić, prezes Stowarzyszenia Polaków w Czarnogórze

W numerze:

- *Najważniejsze rocznice historyczne 2020 roku.*
- *"Wielki odkrywca dźwięków"- Krzysztof Penderecki nie żyje!*
- *Olga Tokarczuk, laureatka Nagrody Nobla za rok 2018.*
- *Promocja książek „ W pustyni i w puszczy” i Quo vadis?” H.Sienkiewicza*
- *Kultywowanie polskiej sztuki ludowej*

„Wszystko będzie dobrze”

Biuro Programu „Niepodległa” wspólnie ze znanymi artystami polskiej sceny muzycznej uruchomiło nowy projekt muzyczny pt. „**Wszystko będzie dobrze**”. Utwór ma na celu przypomnienie, że także w czasie pandemii, kiedy towarzyszy nam niepokój, mimo konieczności zachowania fizycznego dystansu, cały czas jesteśmy razem i wspólnie uda nam się przetrwać trudne chwile.

Miliony ludzi na całym świecie łączy teraz jedno przesłanie: #andràtuttobene, #todoestarábien, #everythingwillbefine, #wszystkobędziedobrze #svecebitidobro. W geście jedności i wzajemnego wsparcia Niepodległa wspólnie z **Wojtkiem Cugowskim, Edytą Golec, Łukaszem Golec, Pawłem Golec, Natalią Kawalec, Piotrem Kupichą (Feel), Haliną Mlynkovą, Piotrem Sołoduchą (Enej), zespołem TULIA i Roksaną Węgiel** niosą słowa otuchy. Niech te dźwięki staną się naszym muzycznym antidotum. Wierzymy, że przetrwać możemy tylko w jeden sposób - nie tracąc pewności, że #wszystkobędziedobrze! Sprawmy, żeby mówiono nie tylko o wybuchu epidemii, która zatrzymała świat, ale też wybuchu międzyludzkiej solidarności. Pokażmy ilu jest ludzi dobrej woli, ile jest w nas solidarności i dobroci. Jeśli chcesz pomóc, podzielić się wiadomością o ciekawej formie pomocy, a może po prostu podziękować za okazaną życzliwość - nie wahaj się i dodaj informację na stronie: https://niepodlegla.gov.pl/kroniki/

/www.str.internetowa/

Wielkanoc *to czas otuchy i nadziei. Czas odradzania się wiary w siłę Chrystusa i drugiego człowieka. Życzymy wszystkim naszym Czytelnikom, aby Święta Wielkanocne przyniosły im radość płynącej z faktu Zmartwychwstania Pańskiego, wzajemną życzliwość oraz wiosennego nastroju i smacznego święconego wśród najbliższych. By stały się one źródłem wzmacniania ducha.*

Niech Zmartwychwstanie, które niesie odrodzenie, napełni Was pokojem i wiarą, niech da siłę w pokonywaniu trudności i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość...

Redakcja

IN MEMORIAM

"Wielki odkrywca dźwięków"- Krzysztof Penderecki nie żyje!

Nie żyje Maestro z Pasją - jeden z najwybitniejszych współczesnych polskich kompozytorów i dyrygentów. Człowiek dwóch pasji: muzyki i ogrodów. Miał 86 lat. Muzykę - jak sam mówił przed kilku laty - "uprawiał przez całe życie, a ogrody - od czasu zamieszkania w Lusławicach koło Zakliczyna".

Krzysztof Penderecki – urodzony **23 listopada 1933 r**. w Dębicy polski kompozytor i dyrygent. Muzykowali jego dziadek i ojciec. W młodym wieku Krzysztof Penderecki nauczył się grać na fortepianie, następnie zaś na skrzypcach. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie w klasie Artura Malawskiego. Kiedy Penderecki miał 24 lata, jego kompozycje **„Strofy", „Emanacje" i „Psalmy Dawida"** zdobyły trzy pierwsze nagrody w konkursie Związku Kompozytorów Polskich. Za skomponowany w 1959 r. jeden ze swoich najbardziej znanych utworów, dedykowany ofiarom Hiroszimy **„Tren",** otrzymał nagrodę UNESCO.

Po ukończeniu studiów został asystentem przy Katedrze Kompozycji S. Wiechowicza. Następnie pracował jako wykładowca w Volkwang Hochschule für Musik w Essen w Niemczech. W 1966 r. skomponował **„Pasję według św. Łukasza".** Pierwsza opera Krzysztofa Pendereckiego, **„Diabły z Loudun",** powstała w 1969 r. W 1972 r. został rektorem Akademii Muzycznej w Krakowie (czyli wcześniejszej Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej). W tym samym czasie rozpoczął karierę dyrygencką. W latach 1972-1978 Penderecki pracował na Yale University School of Music. W 1986 r. w Salzburgu miała miejsce premiera **„Czarnej maski"**, kolejnej opery Pendereckiego. Dwa lata później otrzymał nagrodę Grammy za „Koncert wiolonczelowy". W 1996 r. na zamówienie miasta Jerozolimy Krzysztof Penderecki napisał **„Siedem bram Jerozolimy".**

Krzysztof Penderecki jest również autorem muzyki filmoweejej m.in. do "Rękopisu znalezionego w Saragossie" i "Katynia" Andrzeja Wajdy. Wielu twórców filmowych wykorzystywało muzykę wcześniej skomponowaną przez Pendereckiego, np. Stanley Kubrick w **"Lśnieniu", William Friedkin w "Egzorcyście"** i bracia Quay **w "Masce".**

"W muzyce XX wieku nikt chyba nie zrobił takiej kariery, jak on. Nie zrobił jej również tak szybko! Może tylko Igor Strawiński mógłby mu dorównać" – napisano na portalu culture.pl, wymieniając imponującą listę nagród i honorowych tytułów Pendereckiego, pośród których najważniejszym wyróżnieniem jest **Order Orła Białego.** Zmarł po długiej chorobie **29 marca 2020 w Krakowie.**

Opracowała, Wanda J. Vujusić /źródło: PAP,19.03.2020/

/Foto: Szkoła Podstawowa Nr 41, Bydgoszcz/

Najważniejsze rocznice historyczne 2020 roku. Jakie wydarzenia będziemy obchodzić?

W roku 2020 będziemy obchodzić wiele ważnych rocznic historycznych, w tym przede wszystkim 100. rocznice zwycięskiej bitwy warszawskiej i 100. rocznicę urodzin Jana Pawła II. Ponadto polski parlament szczególnie uhonorował także: hetmana Stanisława Żółkiewskiego, Romana Ingardena, Teodora Axentowicza, o. Józefa Marię Bocheńskiego i Leopolda Tyrmanda.

ROK 2020 jest:

- **Rokiem Bitwy Warszawskiej** (w 100. rocznicę bitwy);
- **Rokiem św. Jana Pawła II** (w 100. rocznicę urodzin);
- **Rokiem hetmana Stanisława Żółkiewskiego** (w 400. rocznicę śmierci);
- **Rokiem Romana Ingardena** (w 50. rocznicę śmierci);
- **Rokiem Teodora Axentowicza** (w 160. rocznicę urodzin);
- **Rokiem o. Józefa Marii Bocheńskiego** (w 25. rocznicę śmierci);
- **Rokiem Leopolda Tyrmanda** (w 100. rocznicę urodzin i 35. rocznicę śmierci).

Jednak okrągłych rocznic przypadających na ten rok jest więcej. Ważniejsze zebraliśmy dla Was poniżej.

- 23 stycznia 1905 r.
  115. rocznica urodzin Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego (1905-1953), polskiego poety, satyryka i dramaturga;
- 27 stycznia 1945 r.
  75. rocznica wyzwolenia niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau przez Armię Czerwoną;
- 3 lutego 1735 r.
  285. rocznica urodzin Ignacego Krasickiego (1735-1801), polskiego poety i satyryka;
- 4 lutego 1505 r.
  515. rocznica urodzin Mikołaja Reja (1505-1569), polskiego poety i prozaika.10 lutego 1920 r.;
- 12 lutego 1865 r.
  145. rocznica urodzin Kazimierza Przerwy-Tetmajera (1865-1940), polskiego poety, prozaika i dramaturga;

- 15 lutego 1910 r.
  110. rocznica urodzin Ireny Sendler (1910-2008), polskiej działaczki społecznej, uhonorowanej medalem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata;
- 22 lutego (lub 1 marca) 1810 r.
  210. rocznica urodzin Fryderyka Chopina (1810 – 1849), polskiego kompozytora i pianisty;
- 17 marca 1865 r.
  155. rocznica urodzin Gabriela Narutowicza (1865-1922), polskiego polityka, inżyniera, **pierwszego prezydenta RP;**
- 10 kwietnia 2010 r.
  10. rocznica katastrofy smoleńskiej;
- 8 maja 1945 r.
  75. rocznica zakończenia II wojny światowej w Europie;
- 26 czerwca 1930 r.
  90. rocznica urodzin Sławomira Mrożka (ur. 1930), polskiego dramatopisarza, prozaika i satyryka;
- 15 lipca 1410 r.
  610. rocznica bitwy pod Grunwaldem;
- 31 sierpnia 1980 r.
  40. rocznica podpisania porozumień sierpniowych (21 postulatów) w Sali BHP Stoczni Gdańskiej przez Lecha Wałęsę i wicepremiera Mieczysław Jagielskiego;
- 30 września 1700 r.
  12 października 1840 r.
  180. rocznica urodzin Heleny Modrzejewskiej (1840 - 1909), polskiej aktorki;
- 11 listopada 1900 r.
  120. rocznica urodzin Haliny Konopackiej (1900 – 1989), polskiej lekkoatletki**, pierwszej polskiej mistrzyni olimpijskie**j, rekordzistki świata w rzucie dyskiem;
- 14-22 grudnia 1970 r.
  50. rocznica Grudnia 1970 r, protestów robotników w Polsce.

Opracowała, Wanda J. Vujusić

/ŹRÓDŁO: **ANALIZY I ZESTAWIENIA, PUBLICYSTYKA, WIADOMOŚCI** / **JAN LANDE** / 2 STYCZNIA 2020 /

Bez wizy do Stanów Zjednoczonych

Nareszcie, po długich staraniach i licznych odmowach Stany Zjednoczone programem bezwizowym objęły i Polskę. Wystarczy uruchomić elektryczną autoryzację ESTA. Otrzymana zgoda upoważnia do wielokrotnego wyjazdu do Stanów Zjednoczonych w czasie dwóch lat.Kosztuje 14 dolarów. Jednokrotny pobyt nie powinien być dłuższy niż 90 dni.

Pierwszy samolot poleciał do USA 11 listopada 2019 roku, a podróżnych na pożegnanie, życząc szczęśliwego lotu, częstowała amerykańskimi ciasteczkami pani Ambasador St. Zjednoczonych w Warszawie.

Promocja książek „ W pustyni i w puszczy” i Quo vadis?” H.Sienkiewicza

Dnia 11 marca 2020 r. w Mall Montenegro, Podgorica odbyła się promocja książek: „ W pustyni i w puszczy” i "Quo vadis?" H.Sienkiewicza, które zostały przetłumaczone na język czarnogórski. W spotkaniu udział wzięli: pani Anna Kasprzak, konsul RP w Podgoricy i prof. dr Dragan Koprivica, którzy przedstawili ww. pozycje książkowe.

Na spotkaniu obecne były i przedstawicielki Stowarzyszenia Polaków w Czarnogórze: Bożena Knežević, Anita Burzanović, Joanna Perović, Wanda i Ania Vujisić.

Henryk Sienkiewicz (1846-1916) – urodził się 5 maja 1846 r. w Woli Okrzejskiej na Podlasiu. Po matce odziedziczył zamiłowanie do literatury. Od dzieciństwa interesował się dziełami staropolskich pisarzy i próbował swych sił w pisaniu wierszem i prozą. W latach osiemdziesiątych został redaktorem naczelnym konserwatywnego dziennika „Słowo”. Dużo podróżował. Burzliwe dyskusje wywoływały jego nowo powstałe dzieła, podejmujące problematykę historyczną, przede wszystkim Trylogia. Pierwsza część pt. Ogniem i mieczem ukazała się drukiem na przełomie 1883 i 1884 r. Potop – druga część Trylogii – powstał w latach 1884-1886, a na przełomie 1887 i 1888 r. ukazał się Pan Wołodyjowski. Wielki sukces dzieła przyczynił się do tego, że Sienkiewicz stał się najsławniejszym powieściopisarzem w kraju. W 1896 r. ukazało się Quo vadis – powieść, której akcja rozgrywa się w starożytnym Rzymie. W 1905 r. otrzymał literacką Nagrodę Nobla za całokształt twórczości. Próbował swych sił także w powieściach obyczajowych.

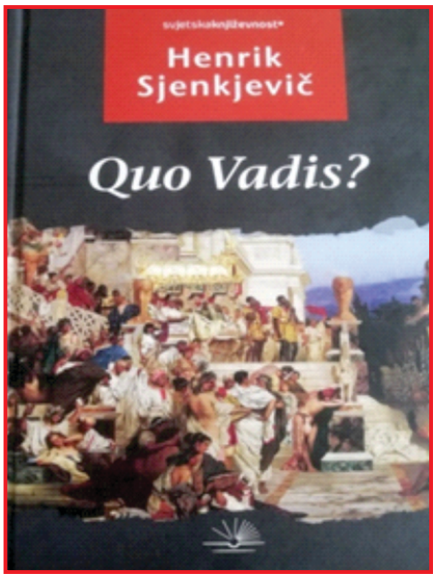
„W pustyni i w puszczy” to jedna z najważniejszych książek polskiego noblisty Henryka Sienkiewicza, która skierowana jest zarówno do dzieci, jak i dorosłych. „W pustyni i w puszczy” to opowieść o losach dwójki młodych przyjaciół – Stasia Tarkowskiego i Nel Rawlison, którzy wraz z rodzicami przebywają na afrykańskiej ziemi. Zostają porwani dla okupu przez czarnoskórych tubylców. Udaje im się uciec, ale zanim odnajdą swoich bliskich, czeka ich długa i niezwykle ciężka przeprawa przez Afrykę.

To powieść podróżnicza. Wydana została w 1911 roku i od razu cieszyła się bardzo dużą popularnością wśród polskiej młodzieży, którą zafascynowały egzotyczne przygody Stasia i Nel. Pisarz opierał się w dużej mierze na własnych wspomnieniach z podróży – w roku 1890, a więc dwadzieścia lat przed rozpoczęciem pracy nad utworem, odwiedził północną i środkową Afrykę, gdzie toczy się akcja powieści. Poznawał tam ludzi z całego świata, reprezentujących różne państwa, kultury i religie, a wielu spośród nich posłużyło Sienkiewiczowi za inspirację dla stworzenia nietuzinkowych postaci, znanych z kart książki. Jego osobiste przygody z tej wyprawy znalazły swoje odbicie także w fabule powieści: widział Kanał Sueski i Port Said, obserwował powstanie Mahdiego i brał udział w polowaniach na afrykańską dziką zwierzynę. Autor „W pustyni i w puszczy” musiał przerwać podróż, gdy zachorował na malarię – to doświadczenie wpłynęło

na opis przeżyć Nel, postaci bardzo bliskiej sercu pisarza, której pierwowzorem była Wanda Ulanowska, dziewięcioletnia córka bliskiego przyjaciela Sienkiewicza, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego Bronisława Ulanowskiego. Wanda współpracowała również przy tworzeniu samej powieści i to z nią pisarz konsultował powstającą treść „W pustyni i w puszczy" a w korespondencji z dziewczynką podpisywał się czasem jako„Staś Tarkowski".

„W pustyni i w puszczy" to ostatnia ukończona powieść Henryka Sienkiewicza, który zdążył jeszcze nacieszyć się jej sukcesem. Ale dopiero po drugiej wojnie światowej utwór trafił na listy szkolnych lektur.

„Quo vadis?" jest powieścią historyczną Henryka Sienkiewicza, która po raz pierwszy została wydana w roku 1896. Motywem przewodnim powieści są narodziny chrześcijaństwa i zmierzch imperium rzymskiego za czasów Nerona. Na tle wydarzeń historycznych związanych z prześladowaniem chrześcijan rozgrywa się wątek miłosny Ligii i Winicjusza – chrześcijanki z barbarzyńskiego plemienia Ligów z patrycjuszem rzymskim.

Wątek miłosny obfituje w liczne zwroty akcji: ucieczkę Ligii, jej poszukiwania przez Winicjusza, próbę porwania, przemianę Winicjusza i przyjęcie przez niego chrztu, wreszcie uwięzienie i cudowne ocalenie na arenie. Sukces jaki odniosła powieść był niespotykany i utorował Sienkiewiczowi drogę do Literackiej Nagrody Nobla, którą otrzymał w 1905 roku za całokształt twórczości. Do dziś dzieło przełożono na prawie 60 języków, a liczbę sprzedanych egzemplarzy liczy się w milionach.

Henryk Sienkiewicz na kartach nagrodzonej nagrodą Nobla powieści "Qvo vadis ?" włożył w usta jednego z bohaterów, Petroniusza, zestaw zaleceń, których wypełnienie miało przynosić starożytnym Rzymianom szczęście w miłości.

Ci, którzy przeczytali "Qvo vadis?" wiedzą, że zastosowanie się do rad antycznego arbitra elegancji, przynosiło zgoła nieprzewidziane konsekwencje.

Wanda J. Vujusić

/Foto: z arch. Stowarzyszenia/

DNEVNEnovine
UTORAK, 5. 11. 2019.

GOSTOVANJE U SKLOPU INTERNATIONAL PIANO WEEK-A

Pijanista Maciej Zagorski nastupa u Podgorici

Ugledni poljski pijanista i profesor klavira na Muzičkoj akademiji u Čestonhovu **Maciej Zagorski** predstaviće se premijerno u Crnoj Gori koncertom večeras u Velikoj sali KIC-a "Budo Tomović", u 20 sati. Gostovanje se realizuje u okviru projekta "International Piano Week" koji organizuje Muzička akademija sa Cetinja.

Na programu su sonate Volfganga A. Mocarta (B-dur KV 570), Franca Šuberta (a-moll D 845) i djela manje forme poljskog kompozitora Stanislava Moniuška (Tri valcera i Epigrami i druge minijature).

Poljski pijanista Masiej Zagorski (Maciej Zagórski) je počeo da pohađa časove klavira sa sedam godina, a sa četrnaest je već priredio prvi solistički nastup u pratnji Filharmonijskog orkestra u rodnom gradu Čenstohova. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji „Frederik Šopen" u Varšavi, u klasi profesora Kažimirža Gjeržoda (Kazimierz Gierżod) 1989. godine, i nastavio školovanje na Univerzitetu za muziku i scensku umjetnost u Beču, u klasi profesora Valtera Flaišmana (Walter Fleischmann). Pohađao je brojne majstorske kurseve kod profesora koji predaju u Muzičkoj školi na Menhetnu i Konzervatorijumu u Moskvi: Viktor Merzhanov, Rudolf Kehrer, Arkadije Aronov (Arcady Aronov), Peter Ajher (Peter Eicher). Tokom studija, Zagorski je bio laureat klavirskog takmičenja „Ignaci Jan Paderevski" (1986) u Bidgošču i Poljskom klavirskom muzičkom festivalu u Slupsku (1990).

Godine 2006. je primio nagradu predsjednika Čenstohove. Nastupao je sa Simfonijskim orkestrom Saut Benda, Indijana/SAD, Simfonijskim orkestrom Varšave, Nacionalnim filharmonijskim orkestrom i drugim poljskim simfonijskim ansamblima. Zagorski je takođe nastupao kao solista i u okviru kamernih sastava širom Evrope, u Japanu, Palestini, Rusiji i SAD-u. Snimio je svoje nastupe za Radio i televiziju Poljske. Njegovi CD albumi obuhvataju selekciju mazurki Romana Maćijevskog (Roman Maciejewski) i cio komplet transkripcija Bah – Busoni (izdavač: Polskie Nagrania 2002). Od 2008. predaje na Univerzitetu "Jan Dugloš" u Čenstohovi. Deset godina je sarađivao na Katedri za klavir na Muzičkoj akademiji "Frederik Šopen". Takođe je bio član žirija na klavirskim takmičenjima u Litvaniji, Poljskoj, Rusiji i Slovačkoj.

R.K.

Pobjeda vokalne grupe iz Kolašina na takmičenju u Poljskoj

"Kako u našoj zemlji ne postoje obrazovni smjerovi za etnomuzikologiju i etnokoreologiju, ovaj uspjeh postaje još veći", navodi Sedlarević.

Vokalna grupa iz Kolašina

/Foto: Marcin Kwiatek/

Ženska vokalna **gupa KUD-a „Mijat Mašković“ iz Kolašina** pod rukovodstvom Davora Sedlarevića osvojila je prvo mjesto u kategoriji pjevanja božićnih pjesama na festivalu posvećenom božićnim običajima u poljskom gradu Bystra Śląska, saopštio je umjetnički rukovodilac KUD "Mijat Mašković" Davor Sedlarević .

Kako objašnjava, to je praktično poslednja formalna grupa u Crnoj Gori koja u kontinuitetu izvodi stare tipove pjevanja u Crnoj Gori, a čine je uglavnom učenice srednje i osnovne škole iz Kolašina.

/źródło: Vijesti on-line 9. februar 2020/

Przedstawiamy Stowarzyszenie muzyczne chór „Camerata" z Wieliczki

Chór mieszany Camerata rozpoczął działalność w styczniu 1997 pod kierunkiem **Moniki Bachowskiej**. Pierwszy koncert chóru miał miejsce w wielickiej „Sztygarówce" 3 maja 1997.

Od września 1999 zespół prowadzi **Izabela Szota**. Camerata to chór amatorski działający pod patronatem Centrum Kultury i Turystyki w Wieliczce, posiadający od lutego 2008 Status Stowarzyszenia.

Camerata obecnie liczy 42 osoby w różnym wieku, reprezentujących różne zawody i poglądy ale pasjonujących się muzyką. Na repertuar zespołu składa się ponad 250 utworów, o różnorodnym charakterze, obejmujących okres od renesansu do współczesności, wykonywanych a capella lub z towarzyszeniem instrumentalnym. Są to m.in. pieśni patriotyczne, ludowe, utwory religijne, a także fragmenty mszy, oratoriów, oper i musicali. Szczególnym uznaniem publiczności cieszą się koncerty kolęd i pieśni patriotycznych, którym zawsze towarzyszy niezwykła atmosfera. „Camerata" ma na swoim koncie 560 występów w Polsce oraz **Austrii , Białorusi, Czechach,Estonii, Hiszpanii, Holandii, Francji, Litwie, Łotwie, Mołdawii, Niemczech, Rosji, Rumunii, Słowacji, Ukrainie, Węgrzech, Włoszech i Watykanie.**

„Camerata" uczestniczy aktywnie w życiu miasta i gminy, uświetniając wiele imprez jak cykliczne spotkania „Wieliczka – Wieliczanie", Dni Papieskie, obchody Święta Niepodległości czy Barbórka. Chór był pomysłodawcą i organizatorem szeregu wydarzeń kulturalnych, jak „Camerata i jej goście w świątyniach wielickich", „W hołdzie Janowi Pawłowi II", „Ku wolności –pędzlem i melodią", Wielickie Wieczory Kolęd (14 edycji), czy po raz pierwszy obchodzony w 2013 Międzynarodowy Dzień Muzyki.

Chór nagrał **4 płyty CD**. W roku 2012 został odznaczony medalem Polonia Minor za wzbogacanie życia kulturalnego Małopolski. O poziomie artystycznym Cameraty świadczą opinie prasowe oraz zdobyte nagrody i wyróżnienia, m.in.:

- Srebrne Pasmo w Międzywojewódzkim Konkursie Chórów (Kraków 1998),
- Wyróżnienia w Myślenickim Festiwalu Pieśni Chóralnej (1999, 2000),
- Złote Pasmo w Małopolskim Konkursie Chórów (Kraków 2000),
- I miejsce w Festiwalu Pieśni Partyzanckiej AK (Szczawa 2001),
- Srebrne Pasmo w Małopolskim Konkursie Chórów (Niepołomice 2002, 2003, 2005, 2010,2013),
- I miejsce w Powiatowym Konkursie Chórów (Staniątki 2006),
- I miejsce w Miechowskim Przeglądzie Pieśni Chóralnej w kat. chórów mieszanych(2008),
- I miejsce w Tyskich Wieczorach Kolędowych (2010),
- III miejsce w Przeglądzie Zespołów Chóralnych (Chrzanów, 2013).
- „Brązowy Dyplom" w X Międzynarodowym Festiwalu „Rybnicka Jesień Chóralna (2014).

Adam Kurek: www.cameratawieliczka.pl/

Dni Polskie w Salonikach

W dniach od 7-10 listopada 2019 r. miałem okazję odwiedzić Międzynarodowe Targi turystyczne Philoxenia, które odbyły się w Salonikach. Polska miała na nich status kraju partnerskiego.

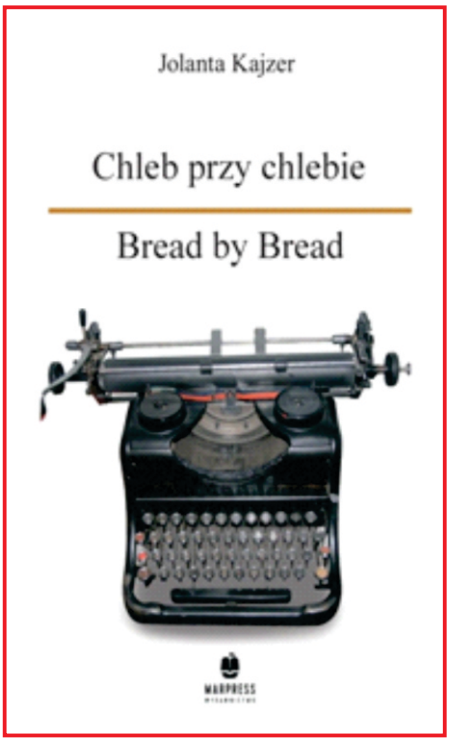

Na polskim stoisku było dużo materiałów, promocujących polską kulturę i zabytki. Byłem też i na koncercie, który był zaorganizowany w Salonikach. To był koncert jazzowy „Moniuszko meets jazz" w wykonaniu Michała Kobojek Quartet. Koncert otworzył ambasador RP w Grecji, Pan Tomasz Wiśniewski. Oprócz koncertu była zorganizowana i wystawa dotycząca życia Stanisława Moniuszki.

Oprócz tego na Targach można było obejrzeć w Muzeum Wojny w Salonikach wystawę **„Walka i cierpienie"**, a także i projekcję filmu **„Boże Ciało"** w ramach 60. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Salonikach.

Punktem kulminacyjnym było nieoczekiwane spotkanie z moją nauczycielką j. polskiego, panią **Moniką Walkovą Maciejewską**. Pani Monika jest profesorem na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu i prowadziła lekcje j.polskiego w sierpniu 2019 r. kiedy byłem uczestnikiem Letniej szkoły na ww.Uniwersytecie.

Milić Bakić
/Foto: M.Bakić/

Książka dedykowana gdańskiemu pisarzowi Brunonowi Zwarze /1919-2018/

W 2019 roku ukazala się najnowsza książka **Jolanty Kajzer** w języku polskim i angielskim pt. **"Chleb przy chlebie** / Breadby Bread/" dedykowana gdańskiemu pisarzowi Brunonowi Zwarze byłemu więźniowi obozu koncentracyjnego Stutthof i Sachsenhausent.

Artykuł o poezji J.Kajzer ukazał się na stronach 16-17 w grudniowym numerze miesięcznika **"Nasz Gdańsk"**, którego Redaktorem Naczelnym jest Honorowy Obywatel Gdańska, doc. dr inż. Andrzej Januszajtis. Natomiast artykuł o książce ukazał się na stronach 13-14 w lutowym numerze miesięcznika "Nasz Gdańsk".

Zapraszamy do lektury!

Wanda J. Vujusić

Kultywowanie polskiej sztuki ludowej

1. *ŁYŻKARZ- ginący zawód*

W ramach projektu ***Łyżkarz – ginący zawód*** przeprowadzone zostały wykłady i warsztaty tematycznie związane z historią produkcji i ozdabiania łyżek drewnianych w Polsce.
Projekt ma charakter edukacyjny dla uczniów i studentów, który umożliwił im zapoznanie się z metodami wyrobu tradycyjnych naczyń ludowych z drewna, włączając ich w proces twórczy i artystyczny, z którego mogli skorzystać w ich dalszym rozwijaniu kreatywności w życiu codziennym.

2. *Polski fajans i ceramika w kredensach nostalgii*

W ramach projektu ***Polski fajans i ceramika w kredensach nostalgii*** przeprowadzone zostanły wykłady i warsztaty tematycznie związane z historią produkcji naczyń ceramicznych w Polsce. Polska znana jest z tradycyjnej ceramiki ręcznie wyrabiana z białej gliny, dekorowanej za pomocą charakterystycznych niebieskich lub brązowych ornamentów. W ramach projektu odbyła się promocja zakątków polskich, takich jak Włocławek i Bolesławiec, gdzie znajdowały się zakłady ceramiczne znane i doceniane na całym świecie.

3. *Sielskie wianki*

W ramach projektu ***Sielskie wianki*** przeprowadzony został wykład i warsztaty tematycznie inspirowane jednym z rodzinnych polskich obrzędów letniego przesilenia słońca, produkowania i ozdabiania wianków polskich.

Projekt miał charakter edukacyjny dla uczniów, który umożliwił im zapoznanie się z metodami wyrobu tradycyjnych wiankow ludowych, włączając ich w proces twórczy i artystyczny, z którego mogli skorzystać w ich dalszym rozwijaniu kreatywności w życiu codziennym.

4. *Korale koloru kolorowego*

W ramach projektu ***Korale koloru kolorowego*** przeprowadzone zostały: wykład, warsztaty i konkurs tematycznie związany z historią oraz technikom wytrwarzania biżuterii ludowej w Polsce.

Projekt miał charakter edukacyjny dla Polonii starszego oraz młodszego pokolenia, który umożliwił im zapoznanie się z metodami wyrobu tradycyjnej biżuterii ludowej, włączając ich w proces twórczy i artystyczny, z którego mogli skorzystać w ich dalszym rozwijaniu kreatywności w życiu codziennym.

Autor projektu: Krystyna Ilinka Radović, Szkoła Polonijna w Belgradzie

Kiermasz świąteczny w CH Delta City

W CH Delta City w Podgoricy 7 grudnia 2019 roku Międzynarodowy Klub Kobiet w Czarnogórze zorganizował kiermasz świąteczny który zgromadził tego dnia 24 przedstawicielstwa dyplomatyczne z Czarnogóry, międzynarodowe organizacje, miejscowe instytucje i organiyacje pozarządowe. Manifestację otworzyła **Pierwsza Dama Czarnogóry**, **pani Lidija Djukanović.**

Na stoiskach przygotowanych przez Ambasady oferowano różności. I tak na przykład:

- Daktylami i gorącą, wspaniałą hrebatą częstowała gości Ambasda Zjednoczonych Emiratów Arabskich;
- Na stoisku Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA) był wielki wybór różnych produktów i własnych wyrobów (napoje, formy do pieczenia ciast, słodycze, pamiątki, różne rodzaje herbat ...);
- Ambasada Niemiec zaoferowała na stoisku ekologiczne mydełka, herbaty, kolorowe świeczki i dr. ;
- Chińskie stoisko „przyniosło" zapach z dalekiej Azji - były to ich tradycyjne wyroby artystyczne z ceramiki, jedwabne chustki knedle z mięsem, kapustą i grzybami, ciasto z czerwonej fasoli, pikantne zupy, klopsy i dr.;
- Przedstawicele Austrii najwięcej miejsca na swoim stoisku poświęcili winu i czekoladzie;
- Włosi natomiast sprzedawali mandarynki i rózne rodzaje gorących potraw z makaronów wraz ze szklaneczką wina;
- Na stoisku Słowenii można było degustować różne rodzaje gorącego wina z przyprawami;
- Rumuńskie stoisko cieszyło się przede wszystkim podawanymi na gorąco gołąbkami (sarmali), które robi się wg. ich specjalnej recepty – tajemnicy tej strzegą jak „oka w głowie";
- Na stoisku Ambasady Turcji dominowały baklawy, hałwa, figi, a także różne ozdoby, które są charakterystyczne dla tego państwa;
- Ambasada Macedonii zaoferowała znane na czarnogórskim ryku wyroby- wina białe i czerwone, herbaty i dr. ale ajvar sprzedano w rekordowym czasie.

Ambasada RP w Podgoricy zorganizowała licytację, którą poprowadziła pani Wanda, a na którą trafiła piłka z podpisem najlepszego, polskiego koszykarza, **Marcina Gortata**, który gra w NBA Lidze.

W tej charytatywnej akcji razem z Ambasadą RP w Podgoricy na czele z panią dr Moniką Dmochowską, małżonką Ambasadora RP w Czarnogórze uczestniczyło i Stowarzyszenie Polaków zamieszkałych w Czarnogórze, które bardzo aktywnie się do niej włączyło.

Polki ze Stowarzyszenia – p. Wanda, Irena, Aleksandra, Iwona i Maria postarały się o wystrój stoiska, a w roli ekspedientek wyglądały wspaniale ze swoimo biało-czerwonymi kokardami i pięknymi wiankami, które przyciągały kupujacych. I wcale się nie zdziwiono, że było to jedno z najładniejszych stoisk. Oferowało polską wódkę, polskie słodycze firmy „TAGO", polskie kosmetyki firmy „ZIAJA", rajstopy ... Kupujących częstowano jabłkami udekorowanymi w malutkie, symboliczne polskie flagi i częstowano polskim chlebem.
Sprzedałyśmy prawie wszystko...

Ten Międzynarodowy kiermasz miał nie tylko charakter charytatywny. Połączył on także różne kultury, z różnych zakątków świata. To było miejsce, gdzie była możliwość zapoznania się i z nowymi ludźmi, z ich kulturą i z bożonarodzeniowymi tradycjami różnych krajów. Nie było nam ciężko to zorganizować i włączyć się do akjcji naszej Ambasady RP, ponieważ wiedziałyśmy, że cały dochód uzyskany ze sprzedaży idzie na charytatywny cel - powiedziała Wanda J. Vujisić, prezes Stowarzyszenia Polaków w Czarnogórze.

Imprezie towarzyszyły uroczyste przemówienia, występy zespołów dziecięcych, baletowych, koncerty w wykonaniu uczniow i studentów szkół muzycznych z Czarnogóry.

Iwona Vujisić

/Foto: I. Vujisić/

Spotkanie opłatkowe w Ambasadzie RP

Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony,
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice nieskończony.
Wzgardzony okryty chwałą,
Śmiertelny Król nad wiekami;
A Słowo Ciałem się stało,
i mieszkało między nami (…)

F. Karpiński 1792

Tradycyjne już spotkanie opłatkowe odbyło się w Ambasadzie RP 14 grudnia 2019 r. Stowarzyszenie Polaków zostało zaproszone na to spotkanie wraz ze swoimi rodzinami. Polonia bardzo licznie przybyła na spotkanie, a najliczniejszą grupę, jak zawsze, stanowili nasi najmłodsi. W salonach ambasady, serdecznie wszystkich powitał JE Artur Dmochowski, ambasador RP w Czarnogórze i pani Anna Kasprzak konsul RP.

W swoim wystapieniu, pan ambasador skierował słowa podziękowania pod adresem aktywnych członków, którzy włączając się do współpracy z Ambasadą RP, promują Polskę.

Pani Wandzie J. Vujisić, pan ambasador wręczył dyplom podziękowania za aktywność w promocji Polski i integracji środowiska polonijnego w Czarnogórze.

Pan ambasador w imieniu własnym i całego zespołu ambasady, z okazji zbliżajacych się świąt Bożego Narodzenia i Nowego 2020 Roku, złożył wszystkim obecnym najserdeczniejsze życzenia. Życzył przede wszystkim przeżywania świąt w zdrowiu, radości i ciepłej rodzinnej atmosferze. Do życzeń przyłączyła się i pani konsul, Anna Kasprzak i prezes Stowarzyszenia Polaków w Czarnogórze, Wanda J. Vujisić.

Pod choinką, udekorowaną kolorowymi bombkami było mnóstwo paczuszek ze słodyczami, które wręczył dzieciom św. Mikołaj i życzył im, aby święta były jak z bajki. Roześmiane buzie dzieci i ta prawdziwie bożonarodzeniowa atmosfera wprawiła wszystkich we wspaniały nastrój. Dzieliliśmy się opłatkiem, śpiewaliśmy kolędy i pastorałki.

Pani Wanda wręczyła wszystkim nowy, jubileuszowy numer czasopisma „Głos Polonii” (Nr 20/2019).

Spotkanie opłatkowe było dobrą okazją do refleksji, przyniosło nam wiele satysfakcji, choć znajdujemy się daleko od naszego „ rodzinnego domu ”.

Wanda J. Vujusić

/Foto: I. Vujisić/

,, ... dużo kwiatów, dużo wiosny.''

Wieczór z okazji Dnia Kobiet w Ambasadzie RP

Ambasada RP w Czarnogórze wraz ze Stowarzyszeniem Polaków zorganizowały dnia 6 marca 2020 roku wieczór dla przedstawicielek płci pięknej z okazji Dnia Kobiet.
W salonach Ambasady RP przywitał wszystkie panie pan ambasador, Artur Dmochowski, który wraz z życzeniami z okazji tego tradycyjnego święta, każdej z pań wręczył piękną, czerwoną różę i zaprosił panie na wspaniały poczęstunek.

/Foto: I. Vujisić/

* * *

W Polsce Międzynarodowy Dzień Kobiet był powszechnie obchodzony w czasach PRL. Paniom wręczano wówczas w zakładach pracy upominki, co roku obowiązkowo były to goździki i rajstopy. Były też okolicznościowe przemowy i akademie. Z okazji Dnia Kobiet organizowanych jest wiele uroczystości, koncertów czy skierowanych właśnie do pań akcji promocji zdrowia. Prezydent Andrzej Duda złożył życzenia z okazji Dnia Kobiet na swojej stronie internetowej i na Twitterze.

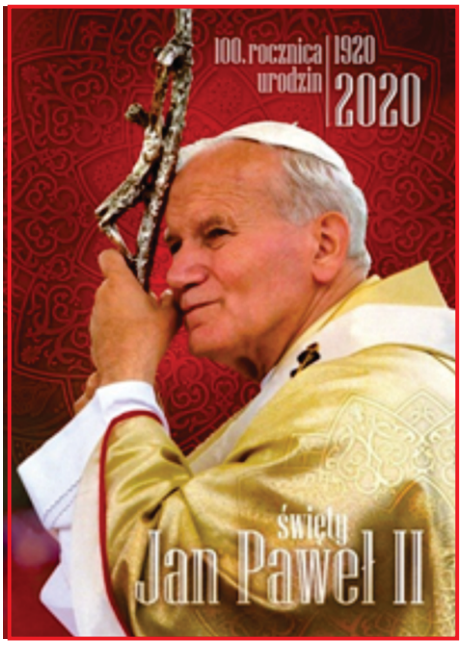
Szanowne Panie!

Z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet proszę przyjąć serdeczne życzenia oraz wyrazy uznania i szacunku. Dziękuję za niezastąpione dobro, którego przysparzają kobiety polskim rodzinom, społecznościom lokalnym, organizacjom społecznym, przedsiębiorstwom, instytucjom publicznym oraz całej naszej obywatelskiej wspólnocie. Gratuluję wspaniałych osiągnięć, które rozsławiają Polki jako kobiety dynamiczne, twórcze i ambitne, gotowe sprostać każdemu wyzwaniu.

Życzę Paniom wielu nowych sukcesów – ale też zasłużonego wytchnienia, dobrego zdrowia, szczęścia i harmonii w gronie kochających bliskich oraz spełnienia wszelkich planów i marzeń. Wszystkiego dobrego!

Z wyrazami szacunku i sympatii
Andrzej Duda

Opracowała, Irena Šućur

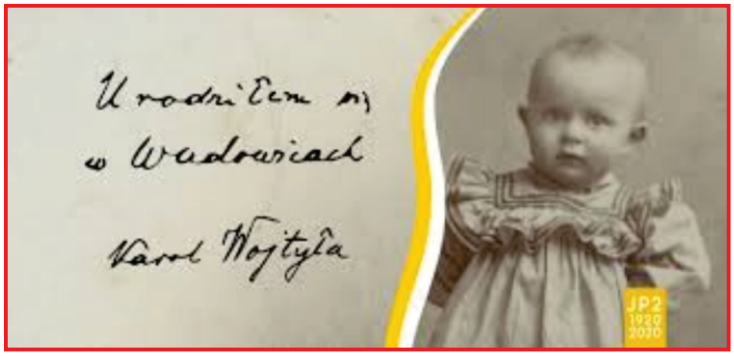

/1920 - 2005/

O ŚWIĘTYM JANIE PAWLE II ...

„Każdy zna Jana Pawła II: jego twarz, charakterystyczny sposób poruszania się i mówienia; jego zatopienie w modlitwie i spontaniczną radość. Wiele jego słów zostało na zawsze wyryte w naszej pamięci, począwszy od żarliwego wezwania, którym przedstawił się ludziom na początku swego pontyfikatu: „Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi i nie lękajcie się Go!", albo te słowa: „Nie żyje się, nie kocha się na próbę". Cały pontyfikat streszcza się w takich jak te cytatach. To tak jakby chciał otworzyć drzwi Chrystusowi wszędzie i pragnął otworzyć ludziom bramy, które wiodą do prawdziwego życia, do prawdziwej miłości".

/Papież emeryt Benedykt XVI/

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja *1920* roku w Wadowicach, w Polsce, był najmłodszy z trójki dzieci. Choć urodził się w kochającej rodzinie, już we wczesnych latach doznał cierpienia i straty. Jego starsza siostra Olga zmarła w niemowlęctwie, a zanim Karol skończył 12 lat, jego matka Emilia umarła na skutek niewydolności nerek/ stracił ją jeszcze przed Pierwszą Komunią świętą w wieku 9 lat/, a starszy brat Edmund zmarł zarażając się szkarlatyną od chorych, którymi się z poświęceniem zajmował. Karol, znany dla przyjaciół jako Lolek, wzrastał pod kochającym okiem swego ojca i był żywym młodzieńcem uprawiającym sporty, dobrze uczącym się i wykazującym zdolności aktorskie.

Dowiedz się więcej o naszym patronie, odwiedzając str.internetową www. JP2Shrine.org

Opracowała, Iwona Vujisić

Olga Tokarczuk

Ilustracja nr 1.:
Niklas Elmehed, *Olga Tokarczuk*, źródło:
Twitter*The Noble Prize*

Przedstawiamy Państwu sylwetkę Olgi Tokarczuk, laureatki Nagrody Nobla za rok 2018.Jest ona trzecią Polką (po Marii Skłodowskiej-Curie i Wisławie Szymborskiej), która otrzymała literacką Nagrodę Nobla. Znana jest przede wszystkim ze swoich **„Bieguni”** (2007) i **„Księgi Jakubowe”** (2014). Kim jest i jakie są jej wcześniejsze dokonania?

Olga Tokarczuk urodziła się w Sulechowie, w pobliżu Zielonej Góry. Ukończyła psychologię w 1985 r. na Uniwersytecie Warszawskim. Później pracowała jako psychoterapeutka w poradni zdrowia psychicznego w Wałbrzychu. Pracę przerwała jednak, kiedy jej utwory zyskały na popularności.

Zadebiutowała natomiast w 1979 r. na łamach czasopisma **„Na przełaj”** pod pseudonimem Natasza Borodin, gdzie publikowała swoje pierwsze opowiadania. Jej pierwsza książka została opublikowana w 1989 r. i był to zbiór poezji **„Miasta w lustrach”**.Jej pierwsza powieść **„Podróż ludzi księgi”** została wydana w 1993 r., a Tokarczuk otrzymała za nią nagrodę Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek.

W 1995 r. wydana została druga powieść „E.E.”, a następnie w 1996 r. **„Dom dzienny, dom nocny”**. W tym okresie jej książki zaczęły zdobywać na popularności. W międzyczasie wydała też inne utwory. W 2007 r. Ukazała się jej najbardziej znana powieść „Bieguni”. Tokarczuk została wielokrotnie nagrodzona za swoje dzieła nagrodą Nike, medalem Zasłużonego Kulturze „Gloria Artis” czy też nagrodą Vilenicą. Powieść „Prowadź swój pług przez kości nieumarłych” stała się podstawą do filmu „Pokot”, wyreżyserowanego przez Agnieszkę Holland. Film zdobył nagrodę srebrnego niedźwiedzia na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie w 2017 r. i stał się popularny także za granicą.

Królewska Szwedzka Akademia Naukprzyznała Literacką Nagrodę Nobla za 2018 r. Oldze Tokarczuk „za wyobraźnię narracyjną, która z encyklopedyczną pasją prezentuje przekraczanie granic jako formę życia”.Ceremonia przyznania nagrody byłaopóźniona o rok ze względu na skandal związany ze Szwedzką Akademią. Członkowie komisji podkreślili, że polska pisarka mistrzowsko operuje sprzecznościami takimi jak np. „natura kontra kultura, rozsądek kontra szaleństwo, mężczyzna kontra kobieta, dom kontra wyobcowanie”. Wcześniej jednak, w 2018 r. pisarka otrzymała drugą, równie ważną i prestiżową nagrodę jaką jest Man Booker International Prize.

Pisarka znana jest także ze swoich proekologicznych poglądów oraz tego, że jest feministką. Jej dzieła budzą kontrowersje wśród niektórych środowisk w Polsce. Nagroda dla Olgi Tokarczuk jest jednak osiągnięciem nie tylko dla samej pisarki, ale także powodem do dumy dla Polski i polskiej literatury współczesnej.

mgr. Aleksandra Vukić

Hetman Stanisław Żółkiewski

Stanisław Żółkiewski, źródło: publiczna domena

W 2019 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 33a Regulaminu Sejmu, ustanowił patronaty 2020 roku. Wśród patronów znalazła się postać wybitna i najbardziej oddalona w czasie spośród wszystkich wybranych. Jest nią słynny hetman, wódz m.in. dwóch najbardziej znanych bitew w XVII w. – bitwy pod Kłuszynem z 1610 r. i bitwy pod Cecorą z 1620 r., **hetman Stanisław Żółkiewski**.

Ciekawość budzi jego życiorys, sprawowane funkcje i bitwy oraz kontrowersyjna śmierć. Sejm w swoim uzasadnieniu powołał się na to, że hetman Żółkiewski pełnił wiele ważnych urzędów w I Rzeczypospolitej, m.in.: sekretarza królewskiego, hetmana polnego koronnego, kasztelana lwowskiego, wojewody kijowskiego, hetmana wielkiego koronnego i kanclerza wielkiego koronnego oraz że: „brał udział we wszystkich wojnach toczonych przez Rzeczpospolitą w drugiej połowie XVI wieku i początkach XVII wieku". Warto jednak całkowicie prześledzić jego życiorys i dokonania.

Przyszły hetman pochodził ze średniozamożnej rodziny z Rusi. Urodził się w 1547 r. w Turynce pod Lwowem (obecna Ukraina). Ojciec, imiennik, przeszedł z prawosławia na katolicyzm i w tym duchu wychował swojego syna. Młody Stanisław został wykształcony w Polsce, znał kilka języków, był samoukiem. Żółkiewscywspierali Jana Zamoyskiego, znanego magnata, który stał się ich patronem. To dzięki niemu znaczenie rodziny wzrosło, a ojciecw 1585 r. został wojewodą ruskim. Z kolei młodszy Stanisławjuż w 1566 r. rozpoczął swoją karierę właśnie u boku kanclerza wielkiego koronnego, Jana Zamoyskiego, by następnie zostać mianowanym nasekretarza króla Stefana Batorego.

Młody Stanisław Żółkiewski miał możliwości, żeby zostać dyplomatą. Bardziej jednak interesowała go sztuka wojenna, której poświęcił swoje życie.Koniec wieku XVI i cały XVII w. obfitował z kolei w mnogość konfliktów na terytorium ówczesnej Rzeczpospolitej i wśród państw sąsiednich, które przyczyniły się do zarówno do sukcesu Żółkiewskiego, jak i jego największej porażki, a następnie śmierci. Swoje doświadczenie w tej dziedzinie przyszły hetman zaczął zyskiwać podczas dwuletniej wojny Rzeczypospolitej z Gdańskiem (1576-1577), który nie uznał wyboru Stefana Batorego na króla Polski.

W 1577 r. roku dowodził rotą husarii w bitwie pod Lubieszowem. Kolejne konflikty, takie jak na przykład: wojna polsko-rosyjska o Inflanty i ziemię połocką z lat 1579-1682 sprawiły, że stał się jeszcze bardziej znany, szczególnie dzięki bitwie pod Połockiem, Wieliżem i Pskowem.

W 1584 r. na polecenie Zamoyskiego aresztował natomiast Samuela Zborowskiego, który został oskarżony za spiskowanie przeciwko królowi Stefanowi Batoremu, a następnie stracony. Uczestniczył kolejno w bitwie pod Byczyną w 1588 r., a w 1589 r. był sygnatariuszem ratyfikacji traktatu bytomsko-będzińskiego, który ustanawiał, że ród Habsburgów uznawał Zygmunta III Wazę za króla Polski.

---

[1] Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, *Patroni roku 2020 ustanowieni przez Sejm*, https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/komunikat.xsp?documentId=D2D67778BF2D4A7BC12584DD004CA262, data dostępu: 24.01.2020 r.

W 1588 r. został hetmanem wielkim koronnym aż do roku 1618. Z kolei w 1590 r. został kasztelanem lwowskim. W 1595 r. wziął udział w wyprawie Jana Zamoyskiego do Mołdawii, podczas której wziął udział w pierwszej bitwie pod Cecorą. Uczestniczył także w kolejnych wyprawach, przyczyniając się do zwycięstw swojego patrona Jana Zamoyskiego i bijąc Szwedów w bitwie pod Rewlem, czy też rozbijając rokosz Zebrzydowskiego w 1607 r. W ramach nagrody został mianowany przez króla wojewodą kijowskim w 1608 r.

Jan Matejko, *Carowie Szujscy na sejmie warszawskim*, źródło: publiczna domena

Szczególną uwagę i rozgłos przyniosły mu dymitriady, czyli zbrojne interwencje w sprawy wewnętrzne Cesarstwa Rosyjskiego w czasie tzw. wielkiej smuty, czyli okresu kiedy Cesarstwo pozostało bez króla, po śmierci ostatniego przedstawiciela dynastii Rurykowiczów. Wtedy też doszło do słynnej bitwy pod Kłuszynem w 1610 r., w której Stanisław Żółkiewski odniósł swoje największe zwycięstwow życiu. Przy użyciu swojego oddziału, który liczył zaledwie 2700 husarzy i 200 piechurów pobił rosyjską armię liczącą ok. 30 tys. żołnierzy, wspieraną przez szwedzki korpus wojska, który liczył 5 tys. osób. Bardziej znaczącym osiągnięciem było jednak zajęcie Moskwy i wzięcie do niewoli cara Wasyla Szujskiego, który później razem z dwójką braci: Dymitrem i Ivanem złożył hołd królowi Polski Zygmuntowi III Wazie i królewiczowi Władysławowi dnia 29 października 1611 r. w Warszawie. Prócz tego pomógł w rozwoju kariery przyszłego hetmana polnego koronnego, Stanisława Koniecpolskiego, którego ożenił ze swoją córką Katarzyną.

W 1618 r. został mianowany na hetmana wielkiego koronnego, a następnie na kanclerza wielkiego koronnego. Niestety, jego sława szybko została przyćmniona przez niepowodzenia związane z najazdami Tatarów na Ruś. W związku z tym oskarżany był wielokrotnie o nieudolność. Kolejne klęski, takie jak np. bitwa pod Oryninem w 1619 r. nie przyniosły poprawy jego wizerunku. Fatalną okazała się jego ostatnia bitwa pod Cecorą w 1620 r., gdzie poniósł klęskę, a następnie zginął podczas odwrotu wojsk. Jego głowa została osadzona na pice, a następnie przez dwa lata znajdowała się nad wejściem do pałacu sułtana. Ciało zostało następnie wykupione przez małżonkę Reginę z Herbutów, a zwłoki zostały pochowane w kolegiacie św. Wawrzyńca w Żółkwi.

Skupienie uwagi na wybitnej, ale też tragicznej postaci hetmana Żółkiewskiego wydaje się być dobrą decyzją polskiego Sejmu. Pozwala nam na przypomnienie dawnych dziejów i postaci z XVI i XVII w., które wielokrotnie przynosiły dumę dla przyszłych pokoleń, szczególnie w przypadku udanych i zwycięskich bitew. Wiktorie Stefana Żółkiewskiego pod Kłuszynem oraz zmuszenie braci Szujskich do złożenia hołdu napawają dumą i obecne pokolenie Polaków. Niniejszy artykuł nie jest jednak w stanie objąć wszystkich dokonań, klęsk i zwycięstw hetmana Żółkiewskiego, a jedynie zachęcić czytelników do zainteresowania się jednym z patronów 2020 r.

mgr Aleksandra Vukić

Zakończenie kursu języka polskiego w Bijelom Polju /Poziom A1, A2 – s.zimowy/.

Ambasada RP w Czarnogórze i Stowarzyszenie Polaków zamieszkałych w Czarnogórze przygotowało, zorganizowało i przeprowadziło kurs języka polskiego jako obcego dla dzieci pochodzenia polskiego i czarnogórskiego.

Otwarcie kursu języka polskiego zorganizowano 19.10.2019 r. w sali Domu kultury „Vojislav Bulatović-Strunjo" /w sali miejskiej biblioteki/ w Bijelom Polju w semestrze zimowym od 19.10. - 05.12.2019 r. w wymierze 3 godzin lekcyjnych raz w tygodniu, w każdą sobotę od 13:00 do 14:30 w dwóch grupach.

Uczestnicy otrzymali bezpłatnie na korzystanie komplet książek - podręcznik i ćwiczenia gramatyczne do nauki języka polskiego. Program zajęć zaplanowany w semestrze zimowym br. został w 100% zrealizowany. Kurs został zakończony przeprowadzeniem testu sprawdzającego dot. znajomości przerobionego materiału/ wg grup/. W kursie uczestniczyło 16 uczniów/grupa I-7 i grupa II -9/. Kurs prowadziła pani **mgr Wanda J. Vujisić**. Do egzaminu końcowego przystąpiło 14 uczniów. Analiza wyników testów pokazuje, że uczniowie w dobrym stopniu opanowali umiejętności i wiedzę uzyskaną na kursie. Najlepszymi uczniami na teście byli:

GRUPA I /Poziom A1/ - / Maksymalna liczba punktów 50/

1. Radojević Bogić	**I miejsce (46,50 pkt. – 93,00 %)**
2. Madžgalj Irena	**II miejsce (43,50 pkt. – 87,00 %)**
3. Mrdak Dimitrije	**III miejsce (42,50 pkt. – 85,00%)**

GRUPA II /Poziom A2/ /Maksymalna liczba punktów 52/

1. Pavićević Matija	**I miejsce (43 pkt. – 82,69 %)**
2. Đerić Đina	**II miejsce (39 pkt. – 75,00%)**
3. Karišik Nikolina	**III miejsce (38 pkt. – 73,07%)**

Serdecznie wszystkim gratulujemy!

Uczestnikom, pani konsul RP w Czarnogórze, Anna Kasprzak wręczyła dyplomy i drobne upominki. W imieniu uczestników kursu słowa podziękowania pod adresem Ambasady RP i pani konsul Anny Kasprzak, która była i opiekunem ww. kursu, skierowała **Irena Madžgalj**, która podziękowała za wsparcie, ogromne zaangażowanie i pomoc przy organizacji kursu języka polskiego.

Wyrazy uznania i podziękowania skierowano także pod adresem lektorki pani Wandy, która już dziesiąty rok prowadzi wspaniałe zajęcia języka polskiego. Podziękowano jej za wytrwałość, za trud jaki wkłada, aby przybliżyć uczestnikom polskie tradycje, obyczaje, polską historię i ucząc ich jednocześnie poprawnego posługiawania się językiem polskim.

Wanda J. Vujisić

ŚMIESZNE POWIEDZENIA SZKOLNE

Pytania zadawane każdego dnia w szkole:
1. Która godzina?
2. Za ile dzwonek?
3. Masz p. d.?
4. Dasz spisać?
5. Masz coś kasy?
6. Jaki sprawdzian? :O
7. Z czego pyta?
8. Co teraz mamy?
9. W której sali?
10. Ćwiczysz na wf-ie?

xdpedia

Na lekcji rysunku pani pyta Jasia:
- Co rysujesz?
- Kozę na trawie.
- A gdzie ta trawa?
- Koza ją zjadła.
- Ale kozy też tu nie ma!
- A co miała tu robić, kiedy już nie ma trawy?

LOLfobia

Paluszek i główka,
to szkolna wymówka,
zwłaszcza kiedy główce,
zagraża klasówka.

Jasiu przychodzi do domu i mówi do mamy:
- Mamo dostałem 5 w szkole.
Mama:
- Naprawdę. 2+2+1=5
Jasiu:
- Tak, dwójkę z matematyki, dwójkę z historii i jedynkę z Polskiego...

Pozytywniej.PL

Nauczycielka do Jasia:
- Dlaczego Twoje lekcje zawsze odrabia ojciec?
- Bo mama nigdy nie ma czasu

Pozytywniej.PL

W szkole najbardziej lubię:

Opracowali uczniowie kursu j. polskiego, Bijelo Polje, 2019

Zakończenie kursu języka polskiego jako obcego dla Czarnogórców /Poziom A1/

Spotkanie w Ambasadzie RP w Podgoricy w dniu 6 grudnia 2019 roku stanowiło zamknięcie kursu języka polskiego jako obcego dla Czarnogórców /s. zimowy/.

W semestrze zimowym grupa Czarnogórców-miłośników Polski uczyła się bezpłatnie języka polskiego, dzięki środkom Ambasady RP w Podgoricy. Zajęcia odbywały się w każdy piątek w kościele katolickim w Podgoricy, a prowadziły je wykwalifikowane działaczki polonijne – **mgr Wanda J.Vujisić i mgr Marta Borowiec-Jokić**.

W kursie uczestniczyło 13 osób. Uczestnicy otrzymali bezpłatnie na korzystanie komplety materiałów przygotowanych przez lektorki. Program zajęć zaplanowany w semestrze zimowym br. został w 100% zrealizowany. Kurs został zakończony przeprowadzeniem testu sprawdzającego dot. znajomości przerobionego materiału. Analiza wyników testów pokazała, że uczestnicy w dobrym stopniu opanowali umiejętności i wiedzę uzyskaną na kursie.

Rezultaty testów:

1. Šušanj Jelena – 88 pkt./ 97,78%/
2. Terić Marijana – 87 pkt. / 96,67%/
3. Labudović Tamara – 84,5 /93,89%/

Egzaminator, mgr Marta Borowiec-Jokić

I gr.

1. Stefan Bošković - 98 pkt./I-t./- 93,33%
2. Miodrag Jovanović - 90 pkt. /I-t./- 85,71%
3. Ljubisav Medojević - 80 pkt. /I –t./- 76,19%

II gr.

1. Marijana Terić - 114 pkt./II-t./ 95,00%
2. Tamara Labudović - 108 pkt. /II-t./ 90,00%
3. Minić Bojan - 104 pkt. /II-t./ 86,66%

Egzaminator, mgr Wanda J.Vujisić

Na zakończenie kursu (18.10 i 22.11.2019 r.) wśród uczestników przeprowadzono ankietę ewaluacyjną z analizy której wynika, że organizacja kursu i atmosfera na kursie spełniły ich oczekiwania, a zastosowane metody pracy przez wykładowców aktywizowały ich do udziału w zajęciach i do samodzielnego wykonywania prac domowych. Uczestniczeniem w kursie kształtowali swoje zdolności językowe.

Wg nich tematyka zajęć była ciekawa, wykazali zadowolenie z uczestnictwa w kursie i ze sposobu przekazywania wiedzy przez wykładowców, który był przystępny i zrozumiały. Wzrósł także ich poziom wiedzy z języka polskiego, jak widać z ankiety, a materiały dydaktyczne otrzymane od wykładowców będą im przydatne w konwersacjach w języku polskim, bezpośrednich spotkaniach z Polakami, i nie tylko – tak to skomentowali. Pragną polecić kurs języka polskiego swoim kolegom i przyjaciołom, których interesują zwyczaje, tradycje, historia Polski i którym język polski jest bliski.

W dniu 6 grudnia 2019 r. w Ambasadzie RP w Podgoricy odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów i nagród najlepszym uczestnikom kursu. Dyplomy wręczyła pani **Anna Kasprzak, konsul RP** w Podgoricy, która w swoim wystąpieniu podkreśliła wielkie znaczenie popularyzacji języka polskiego wśród młodego pokolenia Czarnogórców i podziękowała uczestnikom kursu za wytrwałość w nauce języka polskiego. Słowa podziękowania skierowała również do lektorek, bez których organizacja kursu byłaby niemożliwa. Szczególne podziękowanie pod adresem pani Anny Kasprzak, konsula RP w Ambasadzie RP w Czarnogórze, która była i opiekunem ww. kursu, skierowała i pani Wanda i p. Marta.

Panie lektorki podziękowały także uczestnikom kursu za ich trud i uczestnictwo na zajęciach.
A co oni powiedzieli o kursie:

„Sjajan kurs! Atmosfera odlična. Profesorice Wanda i Marta su sjajne (Wspaniały kurs! Fantastyczna atmosfera! Lektorki p.Wanda i p.Marta są wspaniałe. ”

Wanda J. Vujisić

Letnia Szkoła Języka i Kultury Polskiej w Poznaniu

W dniach od 9-30 sierpnia 2019 na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu odbył się Letni kurs języka i kultury polskiej. Program jest finansowany w ramach Programu NAWA (Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej) i dzięki stypendium z NAWA miałem okazję uczyć się jezyka polskiego w tym roku w Polsce. Udział w kursie wzięli uczestnicy z **Anglii, Austrii, Belgii, Brazylii, Czech, Chorwacji, Hiszpanii, Indii, Japonii, Maroka, Niemiec, Tajwanu, Ukrainy, Rosji, Serbii, Słowacji, Słoweniji, Stanów Zjednoczonych, Turcji i Włoch. Jedynym uczestnikiem z Czarnogóry byłem ja.**

Głównym celem Szkoli Letniej była nauka języka polskiego. W każdym tygodny mieliśmy 20 godzin zajęć polskiego, a dzięki naszej wspaniałej profesorce, **pani Monice Valkovej Maciejewskiej,** zajęcia były zawsze intersujące. Oprócz rozmowy po polsku na zajęciach, też i poza nimi miałem okazję mówić po polsku, np. na ulicy, w restauracji, w sklepach i w trakcie spotkań z Polakami.

Byłem w grupie na poziomie B1-B2, razem ze studentami j. polskiego z Brazilii, Maroka Rosji, Ukrainy, Serbii, Turcji i Włoch. Z moim współlokatorem Guilherme z Brazilii, z którym byłem w tej samej grupie, zawsze mówiłem tylko po polsku. Guilherme też uczył mnie portugalskiego i teraz już wiem, jak się przedstawić po portugalsku. Szkoła letnia była świetnie zorganizowana. Każdego dnia mieliśmy wyklady o polskiej historii, sztuce i kulturze, ale najciekawszą częścią szkoły były warsztaty tańca, śpiewu i dziennikarstwa. Brałem udział w warsztatach tanecznych i nauczyłem się tańczyć poloneza, polkę, mazurka. Podczas szkoły letniej miałem okazję obejrzeć trzy filmy: **„Zimna Wojna”**, **„Twarz”** oraz **„Najlepszy”**.

Oprócz nauki języka mieliśmy okazję lepiej poznać Poznań. Widziałem symbol miasta- koziołki które prześcigają się, ale tylko raz dziennie o godzinie dwunastej. Spróbowałem też rogala świętomarcińskiego.To rogal z nadzieniem z białego maku tradycyjnie przygotowywany tylko w Poznaniu. Odwiedziłem Ostrów Tumski, w którym znajduje się Bazylika Archikatedralna św. Piotra i Pawła - najstarsza polska katedra.

Więcej o historii chrześcijaństwa w Polsce dowiedziałem się podczas wycieczki do Ostrowa Legnickiego i Gniezna, pierwszej stolici Polski. Kiedy miałem wolny czas, spędzałem go spacerując po starym mieście, które jest perłą miasta.

Bardzo się cieszę, że miałem okazję uczyć się polskiego na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu w ramach programu NAWA. Dzięki szkole letniej moja znajomość języka polskiego jest coraz lepsza, miałem też okazję poznać wspaniałych ludzi z całego świata.

Chciałbym podziękować mojej nauczycielce j. polskiego, która prowadziła i prowadzi do dziś kursy j. polskiego w Podgoricy, pani **mgr Wandzie J. Vujisić**, która napisała wspaniałą rekomendację o mnie i mojej znajomości języka polskiego zdobytej na ww. kursach. Chciałbym także podziękować i **Agencji NAWA**, od której otrzymałem stypendium i mogłem pogłębiać swoją wiedzę z języka polskiego w Polsce.

Mam nadzieję, że będę miał okazję kontynuować naukę polskiego, **bo bardzo kocham język polski!**

Milić Bakić, uczestnik szkoły

Dzięki współpracy między Uniwersytetem Czarnogóry, a Uniwersytetem w Nysie (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie) nas dwie, jako studentki języka angielskiego i literatury, skończyłyśmy jeden semestr studiów w Polsce, w ramach programu **Erasmus +** (01/10/2019 - 02/02/2020 .)

Sanja i Anđa

Miałyśmy pełne poparcie obu stron, co przyczyniło się do tego, że nasz pobyt na polskiej uczelni stał się niezapomnianym. Przedstawicielki biur ds. współpracy międzynarodowej z obu uniwersytetów: **dr Spomenka Delibasic, mgr Anna Opałka, M.A. Dagmara Bojda i Izabela Stec**, byłe zawsze gotowę pomóc nam i odpowiedzieć na wszystkie nasze pytania, zarówno podczas procesu aplikacyjnego, jak i podczas naszego pobytu w Nysie.

Jeśli chodzi o uniwersytet w Nysie, znajdował się on w pobliżu internatu studenckiego (Dom studentów), w którym byłyśmy zakwaterowane i na zajęcia zawsze chodziłyśmy pieszo. Dzięki kursom wybitnych wykładowców, takich jak: **dr Alina Bryll, dr Agnieszka Kaczmarek i dr Iwon Sikor,** cieszyłyśmy się z nauki zasad nowoczesnego i biznesowego języka angielskiego. Ponadto w ramach projektów studenckich obserwowałyśmy zajęcia z języka angielskiego w Szkole Podstawowej nr 1 w Nysie, a także prowadziłyśmy prezentacje i krótkie wykłady.

Anđa na uczelni

Pomogło nam to, nie tylko lepiej zrozumieć nowe techniki i metody uczenia się języka angielskiego w Polsce, ale także dało możliwość zastosowania ich w bezpośredniej komunikacji z uczniami, jako przyszli wykładowcy.

Dr Agnieska Kaczmarek włączyła nas do projektu przygotowanego przez Uniwersytet w Nysie wraz z Universytetem Bakersfield w Kalifornii. I tak stałyśmy się członkami międzynarodowego klubu czytelników i otrzymałyśmy certyfikat o uczestnictwie w projekcie.

Wszyscy profesorowie, personel domu studentskiego i administracja uniwersytetu sprawili, że czułyśmy się jak w swoim domu. Częścią tej wymiany studenckiej były również podróże.

Sanja we Wrocławiu

Miałyśmy okazję odwiedzić niektóre z największych miast w Europie: **Paryż, Berlin, Pragę, Bratysławę,** ale przede wszystkim zwiedzić Polskę. Zaczęliśmy od tego, co było nam najbliższe - Nysa.

Zwiedziłyśmy **Pałac Biskupów, Katedrę św. Jakuba i św. Agnieszki,** a także wiele innych kulturalnych i historycznych zabytków. Niezapomniana była także wycieczka nad Jezioro Nyskie.

Polska nas oczarowała swoimi niepowtarzalnymi widokami, kulturą, życzliwością ludzi i ...

Zwiedziłyśmy **Kraków, Warszawę, Wrocław, Opole**...
Nowy Rok przywitałyśmy w Gdańsku. Nasze podróże na tym się nie zakończyły. Byłyśmy także w **Katowicach, Łodzi, Poznaniu** i naprawdę mogłyśmy poznać ten kraj pod każdym względem.
Oprócz pamiątek przywiozłyśmy ze sobą pełne plecaki wspomnień i niezapomnianych wrażeń z każdego miasta. Polska oczarowała nas swoimi niepowtarzalnymi widokami, kulturą, życzliwością i gościnnością ludzi, doskonałą polską kuchnią i ...

Mamy nadzieję, że wrócimy tu znów!

Sanja Šućur i Anđa Tomović
/Foto: z arch. studentek/

Kilka słów o Nysie i Uniwersytecie

Nysa to przepiękne zabytkowe miasto położone w województwie opolskim, niedaleko Otmuchowa, Grodkowa i Głuchołaz, na Przedgórzu Sudeckim. Położenie na skrzyżowaniu szlaków komunikacyjnych zapewnia dogodne połączenie z dużymi ośrodkami Dolnego i Górnego Śląska oraz Republiką Czeską.

Uniwersytet Nysa, oficjalna nazwa **Neisse University**. W dniu 27listopada 2000 w wyniku porozumienia trzech uczelni **z Polski, Niemiec i Czesh**: Politechniki Wrocławskiej, Wyższej Szkoły Technicznej w Zittau/Görlitz i Uniwersytetu Technicznego w Libercu utworzono projekt o nazwie „Neisse University". Od października 2001 roku naukę rozpoczęło 30 studentów z trzech wymienionych wyżej krajów. Począwszy od roku 2007 studia na uniwersytecie mogą podejmować również studenci spoza trzech krajów założycielskich. Wykłady prowadzone są w języku angielskim.

Wspaniali wykładowcy, wiele nowych możliwości, mnóstwo ciekawych wykładów i szkoleń. Uczelnia z wielkimimożliwościami, przyjazna studentom stwarza szerokie możliwości nabycia w trakcie nauki również dodatkowych kompetencji.

Opracowała, Sanja Šućur

oczytani
miej oko na dobrą książkę

Co warto przeczytać w 2020 ?

Proponujemy książki, które mogą umilić Wam czas, które uczą, bawią i wzruszają.

Nowości! Polecamy!

„O krok za daleko”, Harlan Coben

Nowa powieść jednego z popularniejszych autorów kryminałów to kolejne mrożące krew w żyłach wydarzenia, nieoczekiwane zwroty akcji, zawrotne tempo, a także genialnie zbudowana intryga. Głównym bohaterem powieści jest ojciec, który szuka zaginionej córki, lecz wydarzenia komplikują się bardziej niż mógł to sobie wyobrazić. Dreszczyk emocji gwarantowany!

„Podróż Cilki”, Heather Morris

To kontynuacja losów jednej bohaterki z bestsellerowej powieści "Tatuażysta z Auschwitz". Po wyzwoleniu obozu dziewiętnastoletnia Cilka Klein trafia do sowieckiego łagru w głębi Syberii, gdzie ma spędzić kolejnych piętnaście lat swojego życia. “Podróż Cilki” to opowieść o kobiecie, którą Lale, tatuażysta z Auschwitz, uważał za najdzielniejszą dziewczynę na świecie. Ile będzie musiała jeszcze znieść, aby przetrwać okrutny los?

„Zaczekaj na miłość", Ilona Gołębiewska

Kolejna powieść autorki bestsellerowego „Zaczekaj na miłość"! Opowiada o losach młodej modelki, przed którą świat stał otworem. Autorka subtelnie pokazuje, jak drobne decyzje mogą wywołać lawinę negatywnych zdarzeń, jak łatwo pogubić się w relacjach z innym.

„Żyję. Moja tragedia na Nanga Parbat", Elisabeth Revol

Dwa lata temu cała Polska żyła tragicznymi wydarzeniami na Nanga Parbat, gdzie Tomasz Mackiewicz poniósł śmierć schodząc z tego niezwykle trudnego szczytu. Jego koleżance Elisabeth, która razem z nim zdobywała szczyt na szczęście udało się przeżyć i właśnie, dlatego powstała ta książka. Jak tłumaczy autorka jest ona zapisem emocji i uczuć, które towarzyszyły jej podczas tych wydarzeń. Traktuje ją jako pamiętnik, który pozwoli jej rozliczyć się z trudną przeszłością.

„Dzieci Hitlera: Jak żyć z piętnem ojca nazisty?", Gerald Posner

Szokująca opowieść o największych zbrodniarzach z czasów drugiej wojny światowej oraz ich i i dlaczego czasami warto zacząć wszystko od nowa. Piękna i poruszająca historia pełna emocji i tajemniczości. relacjach z najbliższymi. Jakim ojcem był Hitler czy Hans Frank? Jak postrzegały ich własne dzieci? Ta książka to spis rozmów z rodzinami i współpracownikami największych zbrodniarzy, które dostarczają wiele emocji i zmuszają do refleksji.

www.lubimyczytac.pl

Opracowała: Wanda J. Vujisić

#BibliotekiOnline

„Biblioteka uczy, Biblioteka radzi, Biblioteka nigdy Cię nie zdradzi”.

Od dnia 16.03 2020 r. z powodu korona wirusa (COVID-19) wszyscy mieliśmy pozostać w domach. Nauczyciele naszej szkoły (tak jak wszyscy inni na całym niemal świecie) mają obowiązek przeprowadzania lekcji online. My bibliotekarki, zgodnie z zadaniami stawianymi bibliotekom też musiałyśmy podjąć działania i pokazać, że nadal jesteśmy potrzebne i pomocne naszym uczniom i nauczycielom. W końcu świadczymy usługi informacyjne.

Zamknięcie biblioteki nie stanowi dziś problemu w dostępie do lektur szkolnych i innych materiałów edukacyjnych. Należy tylko wskazać drogę jak i gdzie szukać. Postanowiłyśmy z koleżanką bibliotekarką publikować na szkolnym facebooku to, czym zajmujemy się cały rok. Pracujemy z młodzieżą klas 6-7-8 oraz z dziećmi klas 0-6. Swoimi gazetkami zachęcamy uczniów do korzystania z serwisów oferujących wolny dostęp do lektur. Książek można szukać na **stronach: ChmuraCzytania, IBUK Libra, lektury.gov.pl, Wolne Lektury.** Zaczęłam tworzyć gazetki w programie Power Point, a to są: pisanie opisów, wyszukiwanie ciekawych stron, filmów, wywiadów z pisarzami, oglądanie spektakli teatralnych w celu przydatności wiekowej.

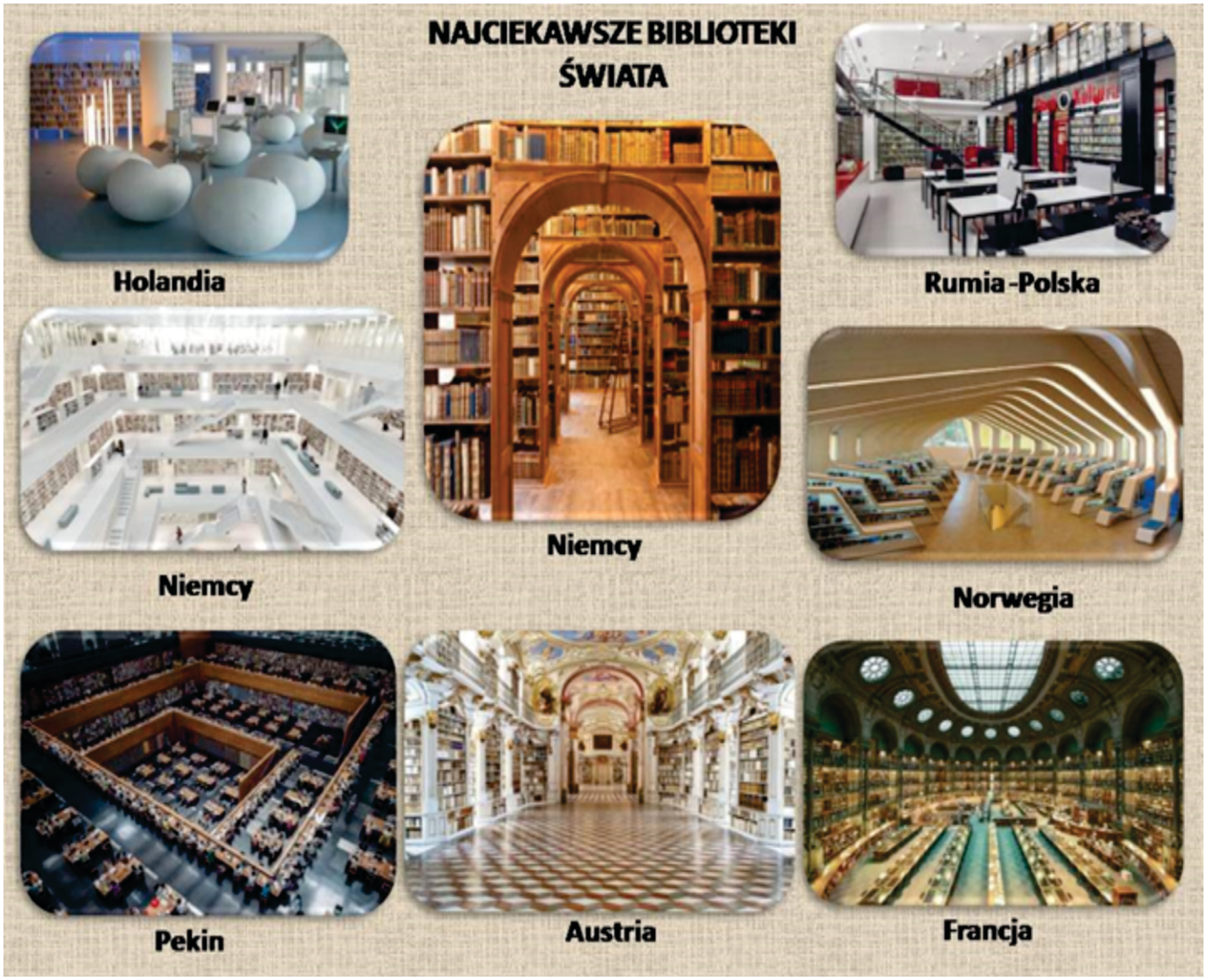
Zajmuje mi to dużo czasu, ale lubię swoją pracę i nie liczę czasu, który na to poświęcam. Nadmieniam, że wszystkie swoje plakaty wykonuję z wyprzedzeniem, a koleżanka wstawia je na facebook w/g swojego schematu i zapotrzebowania, żeby zadowolić wszystkich szkolnych facebookowiczów i nie zawieść ich oczekiwań. Każdy z tych plakatów jest przemyślany, a strony www przejrzane w miarę dokładnie. Wykonanie plakatów zajmuje mi dość dużo czasu, /nie jestem grafikiem komputerowym/, ale dla mnie osobiście jest to rodzaj terapii. Do tego stopnia zatracam się w pracy, że nie myślę o zaistniałej sytuacji i w kraju, i na świecie, których dotknęła epidemia wirusa.

Wszyscy Ci, którzy odwiedzają naszego, szkolnego facebooka zauważyli zapewne, ile propozycji czytelniczych, wywiadów z autorami, opisów pisarzy i ich twórczości, konkursów, propozycji zwiedzania online ciekawych miejsc, zwiedzania muzeów quizów i nie tylko proponujemy dla dzieci i młodzieży, a i dla dorosłych.

Na facebooku prowadzimy działania informacyjne, edukacyjne, kulturalne, proponujemy gry i zabawy, wirtualne spacery z lotu Drona, wystawy prac uczniów. A swoje działania opisujemy na szklonej stronie Librus. I możemy się pochwalić, że biblioteka w czasach pandemii daje radę i wspaniale działa.

Zapraszamy na szkolnego facebooka!

mgr Honorata Pałczyńska,
Szkoła Podstawowa nr 211 z Oddziałami Integracyjnymi im. Janusza Korczaka w Warszawie

Opracowały, bibliotekarki SP 211, Warszawa

/Foto: Ivona Vujisić/

GŁOS POLONII
Czasopismo środowiska polonijnego
w Czarnogórze
Nr 21/2020

Założyciel:
mgr Wanda J. Vujisić
wanda.vujisic@gmail.com

Czasopismo wydaje:
Stowarzyszenie Polaków w Czarnogórze
www.poloniacg.me
w formie elektronicznej i papierowej

Adres:
84 000 Bijelo Polje, Lješnica 117
Crna Gora (Montenegro)

Redaktor naczelny:
Teresa Medojević
teresa2montenegro@gmail.com

Redakcja:
Wanda J. Vujisić, Aleksandra Vukić,
Iwona Vujisić, Irena Šućur

Ambasada
Rzeczypospolitej Polskiej
w Podgoricy

Design i przygotowanie okładki:
Milovan Rakonjac
ramix.design@gmail.com

Druk:
Merkator - Bijelo Polje
tel. +382 (0) 50/430-444
info@merkator.biz

Nakład:
80 ezemplarzy
Bijelo Polje, lipiec 2020

CZASOPISMO FINANSOWANE ZE ŚRODKÓW AMBASADY RP W CZARNOGÓRZE

Publikacja się nie sprzedaje.
Redakcja zastrzega sobie prawo adiustacji, skracania tekstów oraz zmiany tytułów.